

V domě

Szidi Tobias

V domě, kde bez tebe nejsem doma
čekám tě ve tmě jak na svátost mnich
zatímco venku v led mění se voda
v mé sklenice ve vodu led mění líh
rouhat se myšlenkou není prý hřích
tak proč se stydím za každou z nich?
snad že je pochybnost nejtěžší z tíh?
od polí větrných žene k nám sníh

Tma je past samoty přikrytá tichem
a já, tu do oka chycená laň
zvábená štěstím, hlasitým smíchem
s drátkem přes kopýtko, to je má daň

V domě, kde bez tebe nejsem doma
za noci čekat jak na svátost mnich
zatímco venku v led mění se voda
a od polí větrných žene k nám sníh

Ráno zas prostřu na snídani pro dva
odhrnu závěj pryč, pryč ode dveří
jak důkaz, žes byl celou noc doma
jen proč se tomu tak těžko věří?
tak těžko věří?
Rouhat se myšlenkou není prý hřích
Mně se však vrací ta jediná z nich
Vrať se zas, lásko, jen na okamžik
Až od polí větrných bude vát sníh.